

Prefață

În vremurile pe care le trăim, omul se luptă tot mai des cu împrăștierea și cu neliniștile sufletești ale lumii moderne. Însă, dincolo de toate acestea, rămâne în inimă dorul după Dumnezeu, dorul după liniștea pe care nimeni nu o poate dăruia decât Hristos-Domnul: „*Pace vă las vouă, pacea Mea o dau vouă*” (Ioan 14, 27).

Cartea de față, *Chipul uitat al pocăinței*, aduce înaintea noastră douăzeci și una de rugăciuni pentru clipele în care simțim nevoia să ne întoarcem mai adânc spre noi înșine și spre Dumnezeu. Sunt rugăciuni care se nasc din experiența vie a autorului, într-o vreme în care sufletul caută lumină, căldură și adevăr.

Aș dori să subliniez un lucru important: aceste rugăciuni nu vin să se substituie, nici să concureze cu rugăciunile consacrate ale Bisericii, din cărțile de rugăciune aprobate de centrele eparhiale ori

Prefață

din cultul nostru liturgic. Biserica nu duce lipsă de rugăciuni; și totuși se mai îmbogățește cu altele foarte frumoase, foarte adânci și foarte puternice, dobândite din experiențele recente ale credincioșilor.

Cele de aici sunt o completare personală, izvorâte dintr-o perpetuă spovedanie a inimii, ca un suspin cald al sufletului care caută pocăința. Ele nu schimbă, nu înlocuiesc și nu pot înlocui rânduiala Bisericii, ci doar însoțesc pașii omului credincios, ajutându-l să intre cu mai multă sinceritate în adâncurile sinelui. Așa precum un pelerin, mergând spre o biserică, se mai oprește uneori să-și tragă sufletul și să-și spună tainic câteva cuvinte către Dumnezeu, tot așa sunt și aceste rugăciuni: un popas al inimii.

De altfel, orice rugăciune adevărată care izvorăște din pocăință și smerenie este bineprimită înaintea Domnului, atunci când nu se rupe de Tradiție, ci se așază sub ascultarea și binecuvântarea Bisericii.

Într-o lume în care se vorbește mult, dar se roagă puțin, rugăciunile propuse aici ne reamintesc că sinceritatea inimii are mare preț la Dumnezeu. Ele ne încurajează să ne vedem păcatele cu realism, dar și să ne ridicăm cu nădejde, *căci „Domnul sprijină pe toți cei ce cad și îndreaptă pe toți cei gârboviți”* (Psalmul 144, 14).

Prefață

Îl felicit pe Părintele Profesor Grigore-Dinu Moș pentru această lucrare duhovnicească, care îi poate ajuta pe mulți oameni să-și regăsească drumul spre Taina Pocăinței, să-și adune gândurile și să-și așeze sufletul înaintea lui Dumnezeu cu simplitate și încredere. Rugăciunile sale au o sinceritate care mișcă, o durere care vindecă și un realism care nu sperie, ci întoarce privirea către Hristos.

Vă îndemnăm, așadar, să le citiți cu inimă deschisă, având mereu în minte că temelia rugăciunii noastre rămân slujbele și rugăciunile Bisericii, din care ne hrănim duhovnicește și prin care ne unim cu Trupul lui Hristos. Aceste pagini vor fi, pentru cei ce le citesc, o lumină în plus, o scară mai lină către rugăciunea adevărată.

Să ne ajute Bunul Dumnezeu să ne întoarcem mereu la chipul sincer al pocăinței și la frumusețea rugăciunii curate, care luminează viața și înmoaie inima!

Cu arhierescă binecuvântare,
† ANDREI ,
Arhiepiscopul Vadului, Feleacului și Clujului
și Mitropolitul Clujului, Maramureșului
și Sălajului